

foreligget os, saa sagde han: Forsvarsplanen ligger jo for. Dette er en forunderlig Dobbeltighed i Ministerens Opfattelse, idet han til eet Medlem erklærer, at Forsvarsplanen ligger ikke for, medens han til et andet Medlem siger: Bærsgo' at se paa det Forslag, som jeg har forelagt, samt paa de Bemærkninger, hvormed jeg har ledsaget det, at Forsvarsplanen ligger for. Ja, Forsvarsplanen ligger efter min Mening for i dette Hærløvsforslag, saaledes som det nu er affattet, paa en saadan Maade, at Ministeren har det i sin Magt fuldstændig at koncentrere Hæren omkring Rjebenhavn, eller hvor som helst han vil, imedens Principet i den gamle Hærløv jo var det, at hvis f. Ex Sjælland blev angrebet, saa skulde det være muligt der at koncentrere en Hærafdeling, som var istand til at optage en Kamp, indtil det blev muligt at samle Hæren fra den anden Side af Storebælt og at koncentrere den der, hvor Færen var tilstede. Endelig er jeg imod hele den Maade, hvorpaa den Hærløv, som nu foreligger til Betragtelse, er kommen tilstede. Den høitærede Minister har stillet sig paa et saadant Standpunkt, at der ikke er nogen Side af Udvalget, som han egentlig vil forhandle med. Imedens Marineministeren har gjort Sit til at forhandle med Udvalget og Thinget for at faae Spørnsloven bragt i en saadan Stikkelse, som Folkethinget kunde vedkjende sig, saa har Krigsministeren, hver Gang denne Sag har været for, stadig appelleret til Landsthinget. Den høitærede Minister erklærer, hver Gang denne Sag er for, at han først maa vide, hvad Landsthinget vil sige; før er det ikke muligt at faae at vide, hvilket Standpunkt han tør indtage i denne Sag. Der er, som sagt, ikke en Side af Udvalget, som Ministeren har kunnet eller villet forhandle med, hvorfor vi ikke have kunnet faae at vide, hvad hans egentlige Standpunkt er. Det gaar med den høitærede Minister — det have vi set af hans Replik idag til den ærede Ordfører —, som det gik med Sammail i fordums Dage, at hans Haand var imod Alle, og Alles imod ham. Selv overfor sine Venner har Ministeren stillet sig paa en saadan Fod, at de paa det Stærkeste have maattet angribe den Maade, hvorpaa han har stillet sig overfor dem, og det finder jeg fuldt berettiget, thi den Maade, hvorpaa han har stillet sig overfor Udvalget, navnlig overfor dets militære Medlemmer, maa ogsaa jeg anse for at være mindre hensynsfuld. Overfor den Side, hvortil jeg hører, har Ministeren flere Gange erklæret, at han ikke faae sig foranlediget til at forhandle med os, og der er da kun tilbage den Side, hvortil Rigsdagsmanden for Rolding (Berg) hører, men hvad det er, som denne ærede Rigsdagsmand og den høitærede Minister egentlig have in mente, har det jo endnu ikke været muligt for nogen Dødelig at faae at vide. Det skulle vi først faae at vide, naar vi naae Fællesudvalget; men jeg agter ikke

at stemme for en Lov paa en saadan Motivering. Denne Lov foreligger nu her i en Stikkelse, som alle Parter have erklæret sig uiltrebfse med. Hvore siger, at de kunne ikke bruge den; Ministeren siger, at han kan ikke bruge den, og selv den Mand, der turde være nærmest til at finde den brugelig, nemlig Rigsdagsmanden fra Rolding, siger ogsaa, at den er ubrugelig. Den Side, hvortil jeg hører, finder ogsaa Loven ubrugelig, og jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes det egentlig kan falde noget Menneske ind at stemme for en saadan Lov, og ved at høre den Motivering, som det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) gav af sin Stilling, havde jeg ogsaa ventet, at han var kommen til det Resultat, at han maatte stemme imod Loven, thi det forekom mig at maatte være det eneste Konsekvente. Jeg vil heller ikke ved min Afstemning være i deres Tal, som Ministeren stadig beraader sig paa have godkjendt hans Forsvarsplan. Jeg vil ved min Afstemning tilkjendegive, at jeg er en Modstander af den Forsvarsplan, som Ministeren har gjort sig til Løbsmand for, ligesom jeg er en Modstander af hele den Maade, hvorpaa han har forhandlet denne Sag, og en Modstander af de fleste af de Principer, der ere slaaede fast ved den foreliggende Lov. Derfor stemmer jeg imod Loven og tilraader ærede Medlemmer at gjøre det Samme.

Tang: Efter at jeg nu har tænkt nærmere over Sagen, foreslaar jeg, at Forhandlingen standses, og at Lovforslaget sendes tilbage til Udvalget. Efter at det jo er erkjendt fra alle Sider, at Lovforslaget er noget Makulatur, synes jeg ikke, at Thinget for sin egen Hærs og Bærdighedens Skyld kan være tjent med at sende dette Lovforslag over til Landsthinget, og derfor beder jeg ærede Medlemmer om at stemme for at standse Forhandlingen og paany at sende Sagen til Udvalget.

Formanden (Rabbe): Da Sagen saaledes er foreslaaet viist tilbage til Udvalget, dreier Forhandlingen sig nu herom.

Da Ingen forlangte Ordet, fattes ovenstaaende Forslag af Tang under Afstemning og

forkastedes med 45 St. imod 15.

Formanden (Rabbe): Forhandlingen om selve Sagen er saaledes gjenoptagen.

Berg: Ved at høre denne mærkverdige Forhandling i den ottende Session, i hvilken vi have haft Hærløven til Revision, denne Forhandling, som vi navnlig have hørt i dette Møde, kommer jeg til at spørge mig selv: hvornår er det, der har vedtaget det Lovforslag, hvortil de mange